STADHUIS GRONINGEN

Scenario 2: Makeover Representativiteit

IAA Architecten | Merk X

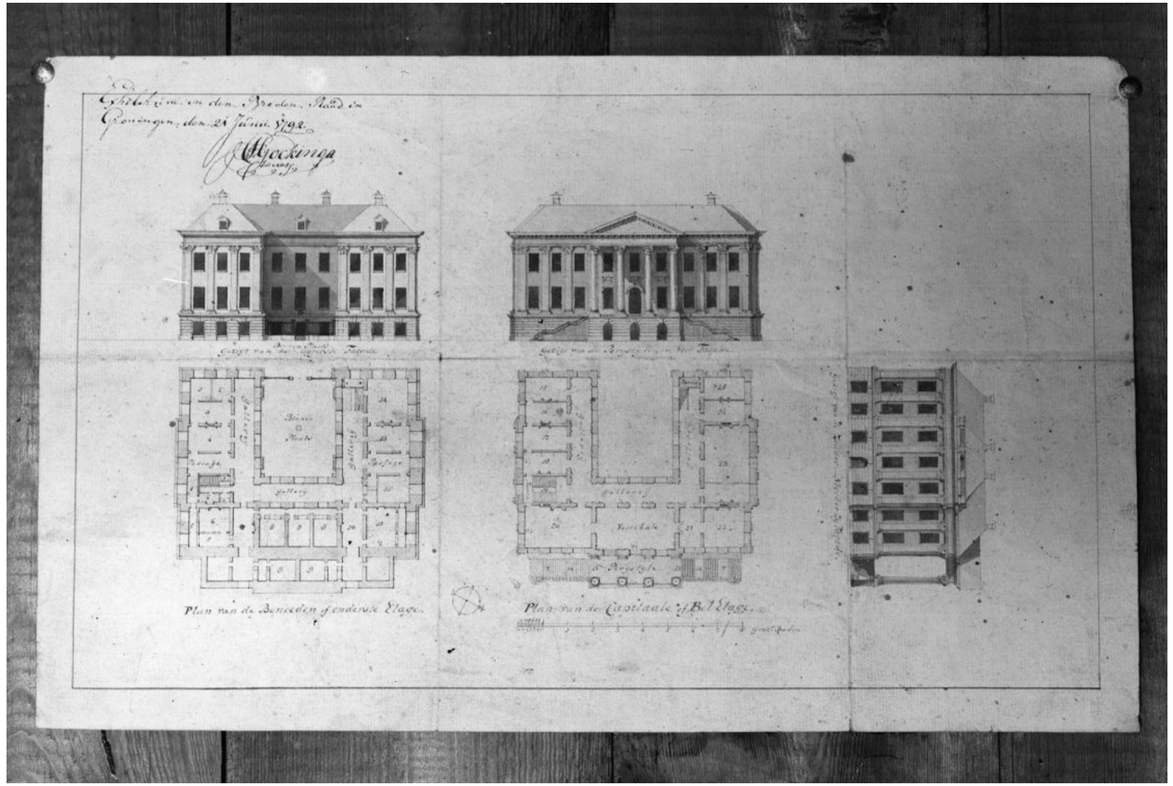

Plan Husly 1792

VISIE

Het stadhuis van Groningen is een trots en stoer gebouw op de mooiste plek in de stad. Het ligt er prachtig, het gebouw straalt allure uit en het is een mooi voorbeeld van de neo-classicistische architectuur uit de 18e eeuw in Nederland. Maar het is ook een gesloten bastion, erg toegankelijk lijkt het niet. Dit stadhuis kan nog beter en veelvuldiger gebruikt worden, en de transparantie kan enorm worden vergroot.

De ontstaansgeschiedenis van het gebouw is boeiend en mooi beschreven in het boek van Thomas van der Dunk. Het geeft ons niet alleen een mooi beeld van de eerste prijsvraag in Nederland, maar ook een goede indruk van de wijze waarop in Groningen geprobeerd is een bijzonder en architectonisch verantwoord gebouw te realiseren. We kunnen er echter ook lezen hoe bestuurs perikelen, groot pragmatisme en financiële zorgen het ontwerp hebben beïnvloed.

Dat wederom heeft geleid tot een oplossing in de 90er jaren van de vorige eeuw waarbij er in onze visie wat minder gelukkige keuzes zijn gemaakt. De raadzaal is helaas op een donkere plek op de begane grond gesitueerd. Die begane grond is in potentie een mooie verdieping die overal toegankelijk is vanaf het maaiveld, en juist daar is het mogelijk een grote transparantie te realiseren. Dat lijkt op dit moment niet de bedoeling te zijn, alle ramen zijn geblindeerd met folies.

We hebben de ontwerpen van architect Husley goed bestudeerd en vinden in zijn voorstellen voldoende aanleiding om nog eens zorgvuldig te zoeken naar een nieuwe optimale indeling. En dat op een wijze waarbij de raadzaal als het trotse middelpunt van het gebouw, midden op de Grote Markt als het hart van de stad kan functioneren. Niet alleen als het formele bestuurscentrum, maar ook als de plek waar de stad al haar verplichtingen op een ceremoniële of feestelijke wijze kan vervullen.

Om dat te kunnen doen willen we teruggrijpen op het ontwerp dat Husley op verzoek van Groningen maakte in 1792, achttien jaar nadat hij als winnaar van de prijsvraag was gekozen. Op dat moment ontstaat er een U-vormige plattegrond waarbij de binnenplaats open is naar het Waagplein. Deze opening is later dicht gemaakt en daardoor is er een gesloten blok ontstaan. We denken dat het mogelijk is om terug te gaan naar deze variant en de opening te gebruiken om op de bel etage een mooie nieuwe zaal te bouwen, die zowel de raadzaal, burgerzaal, ontvangstzaal en feestzaal van Groningen kan zijn.

We zijn ons er van bewust dat dit nogal een ingreep betekent in het gebouw en dat er wellicht zorgen zijn over de kunsthistorisch-architectuurhistorische verantwoording. We denken dat die overwegingen allemaal uitgebreid aan bod zullen moeten komen, maar we hebben vertrouwen in de manier waarop deze oplossing past binnen het originele concept en de initiële architectonische schema's van Husley. Er is wel degelijk een sluitend architectuurhistorisch betoog te houden dat een dergelijke ingreep kan rechtvaardigen. Die verantwoording zal separaat moeten plaatsvinden. Hier kaarten we de mogelijkheid aan om de stad Groningen het oog te openen voor deze oplossingsrichting.

De functie van het stadhuis in 2016 is een andere dan in 1775 of 1792 en dat vraagt ook om een andere kijk op het project. Het is in elk geval van belang om de vraagstelling in beeld te brengen en ons voorstel goed te bestuderen als een principiële oplossing. De aanpak van de representativiteit van het stadhuis en de omgang met het interieur kan niet los gezien worden van een architectonisch logische oplossing voor het gebouw zelf.

Het stadhuis is in het begin van de jaren '90 verbouwd. Ruud van de Wint heeft schilderingen op de plafonds aangebracht. Schilder/beeldhouwer en architect hebben daarmee een stevig persoonlijk statement achtergelaten. De ingrepen zijn nadrukkelijk en ze contrasteren zo heftig en doelbewust met het klassieke gebouw en haar interieur uit de bouwperiode 1776 – 1809 dat je je kunt afvragen of dat destijds wel de juiste stap was. Het meubilair dat toentertijd is toegevoegd

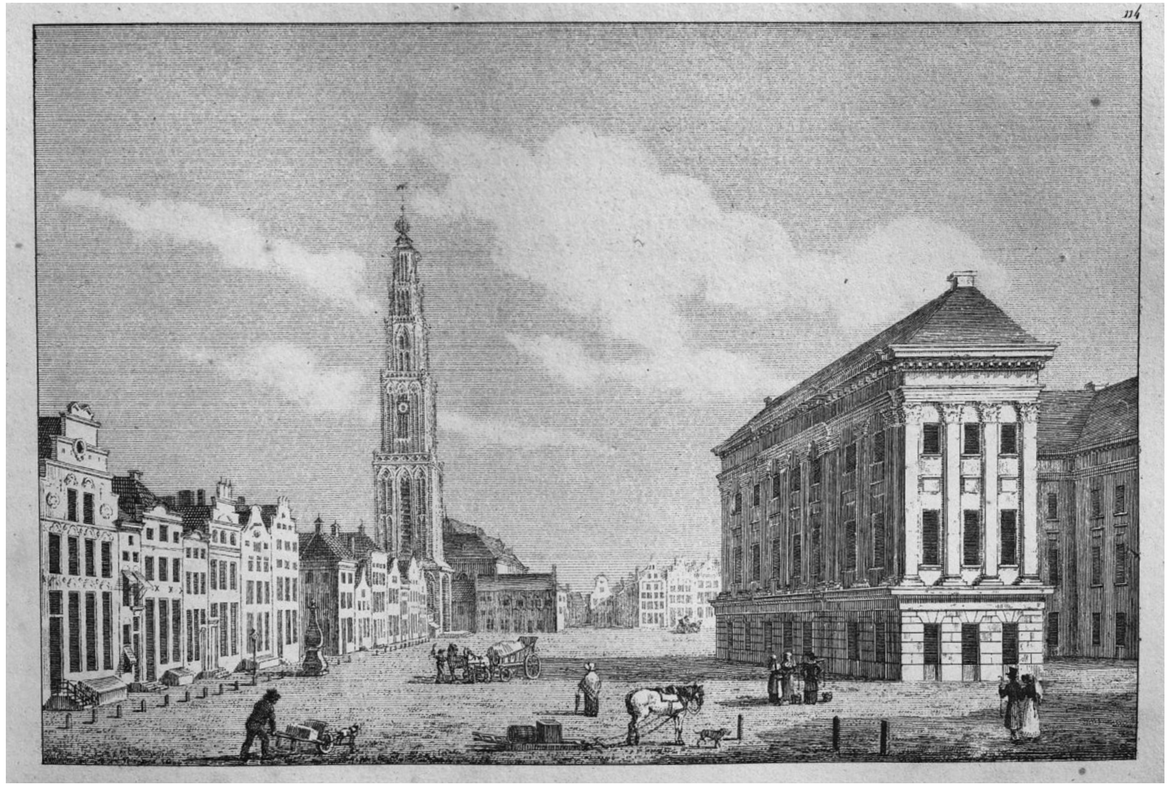

zoekt hetzelfde contrast met de neoclassicistische omgeving in materiaal, kleur en vorm. Met name in de gangen en de vestibule speelt de opvallende aanwezigheid van die 'persoonlijke' ingrepen.

Het is de vraag of men uit respect voor Ruud van de Wint de schilderingen zou moeten bewaren. Of dat het gebouw erbij gebaat is om toch zijn oorspronkelijke allure weer terug te krijgen.

Frisse start
Als architecten zouden we liever een frisse start maken waarbij de schilderingen en de motieven in de natuursteen vloeren zouden moeten verdwijnen. Hier is echter ook een kunsthistorische verantwoording noodzakelijk die het belang van het werk van Van de Wint afweegt tegen het belang van het aanpassen van het stadhuis naar nieuwe inzichten.

We achten de architectonische ingrepen die destijds gedaan zijn, voor zover wij kunnen beoordelen, als niet gelukkig. Ruimtelijk voldoet de raadzaal niet echt; ze is laag en bedompt. De koppeling met de glazen vloer naar de binnenplaats is niet geslaagd en levert geen bijdrage aan de kwaliteit van de ruimte, mede omdat ze een asymmetrische lichtvlek in de zaal werpt. Deze lichttoevoer wordt kennelijk ook al lang niet meer als zodanig gebruikt, want de lamellen voorkomen een doorzicht.

De binnenplaats zelf is in gebruik als rookruimte. Het is onvoorstelbaar dat de ruimte waarop het eerste zicht bij binnenkomst valt als zodanig wordt gebruikt, de ruimte nodigt ook niet uit tot enig ander gebruik. De akoestiek en de kwaliteit van de lucht en de ruimte zijn alle onder de maat en het huidige gebruik van de ruimte als rokersplek is niet meer van deze tijd.

Het losse meubilair dat we aantreffen in de kamers past bij de stijl waarvoor destijds gekozen is maar een echte samenhang lijkt te ontbreken. Het is een luchtige opvatting van ontwerp en stijl waarbij het contrast is gezocht in kleur en vorm om het waarschijnlijk in de ogen van de ontwerpers te zwaarmoedige interieur een 'opkikker' te geven. Dat past mogelijk in de opvatting van die jaren maar we zouden die, nu in onze ogen te radicale houding jegens het bestaande gebouw en haar achtergronden, willen inruilen voor een ontwerp dat uitgaat van de kwaliteiten van het bestaande gebouw, van zowel exterieur als interieur, voor een nauwkeurige studie naar de aspecten en het idioom van de neoclassicistische architectuur en we zouden naar aanleiding daarvan tot nieuwe conclusies willen komen.

Van daar uit willen we aansluiten met ingrepen en aanpassingen in de ruimtelijke kwaliteit van het gebouw, het interieur en de meubilering. Dat wil helemaal niet zeggen dat we slaafs zouden willen volgen wat destijds bedoelt en ontworpen is. Integendeel, we zien enorme kansen om het gebouw een volstrekt nieuw gebruik en aanzien te gunnen. Een gebruik dat niet alleen de noodzaak van het moment faciliteert maar dat tevens gestoeld is op een visie die de positie van dit gebouw in de stad, in de politiek en in de sociale omgeving van Groningen accentueert.

Transparantie en representativiteit
We denken dat hierbij twee belangrijke aspecten een rol moeten spelen: Representativiteit namens en jegens de gemeenschap van Groningen enerzijds en anderzijds een uitgekiend politiek-bestuursgebouw dat een transparante wijze van besturen en politieke besluitvorming mogelijk maakt. Want van transparantie en toegankelijkheid is op dit moment geen sprake
Deze dualiteit moet leesbaar en effectief gemaakt worden in een stoer, stevig en niet altijd gemakkelijk toegankelijk neoclassicistisch gebouw waar Groningen trots op is.

Bij het bestuderen van de geschiedenis en de achtergronden van de totstandkoming van het stadhuis is het boek van Van der Dunk zeer behulpzaam en geeft inzichten in de toch vaak zeer pragmatische aanpak die heeft geleid tot het ontstaan van dit gebouw. De persoonlijke voorkeuren van Camper en de zoektocht naar een waarachtig neoclassicisme gingen gepaard met geldzorgen en bestuurlijke perikelen.

We hebben een onderzoek gedaan naar de mogelijkheden om vanuit het interieur te kijken naar een mogelijk beter gebruik van het gebouw. Uitgangspunt daarbij is onze visie dat interieur architectuur een vorm van architectuur is en dat een goed interieur alleen tot stand kan komen binnen kwalitatief goede architectuur. We zien daar een mogelijkheid om aan te sluiten bij de ideeën en opvattingen zoals die destijds in 1775 al leefden, bij een plan zoals dat door Husley in 1792 is gemaakt; het aangepaste plan van na de bezuinigingen.

Mooiste zaal van de stad

We maken eerst even een sprong naar het huidige gebouw. Daar liggen alle ruimten rondom een binnenplaats, het hart van het gebouw is ongebruikt en onnodig lelijk. We stellen voor om de raadzaal tot het kloppend hart te maken. Een raadzaal die niet alleen de raadszittingen mogelijke maakt, maar gewoon de mooiste vergaderzaal van Groningen is, op de beste plek in het centrum van de stad. Een zaal die licht, hoog en luchtig is, die een enorme glazen wand op de noordwestzijde heeft, en die van alle zijden vanuit de corridor op wel 8 plekken toegankelijk is. Waar vanaf het Waagplein aan de buitenkant zichtbaar is wat er binnen gebeurt. Waar een optimale combinatie mogelijk is van het ontvangen van veel publiek op de begane grond in de foyer, terwijl de zaal zelf op de beletage en de tweede verdieping is gesitueerd.

Men zal zich afvragen hoe we een dergelijke stevige ingreep durven bepleiten. Dat doen we na grondige bestudering van de opeenvolgende ontwerpen van Husly en de totstandkoming ervan. Wij denken dat we de aansluiting kunnen vinden in het ontwerp uit 1792 waar Husley op verzoek van de bestuurders destijds een U vormige plattegrond tekent.

Kloppend hart

De binnenplaats, waarvan Husley al vaak had gesuggereerd dat hij toegankelijk zou moeten zijn, was destijds slechts met een hek afgesloten. Vanuit het Waagplein keek men in het hart van het gebouw.
We denken dat in de huidige constellatie waar de raadzaal formeel de belangrijkste plek is en waar het bestuur van de stad zijn beslag krijgt, dat deze plek uit de kelder/begane grond zou moeten worden gehaald om uiteindelijk de positie te kunnen innemen die past bij het huidige politieke bestel en de opvatting die we inmiddels hebben over het openbaar bestuur: transparant, communicatief en zichtbaar voor elke burger. Op een belangrijke plek midden in de stad met autoriteit, grandeur en ambiance. Dan kan deze zaal op heel veel andere manieren in Groningen als de belangrijkste zaal worden gebruikt. Uiteraard moet haar functionele kwaliteit en haar ruimtelijke kwaliteit dienovereenkomstig natuurlijk buiten kijf staan en zou het met trots de mooiste zaal van de stad moeten zijn. Daarvoor moet er flink verbouwd worden aan deze klassieke tempel en dat lijkt in eerste instantie misschien niet eenvoudig. Men zal weerstand kunnen verwachten. Maar omdat deze ingreep ook architectuurhistorisch goed te verantwoorden is brengen we dit voorstel hier in beeld.

Er is een historisch – architectonisch verantwoorde argumentatie mogelijk die aansluit bij dat wat de stad in 1775 wilde, maar wat ze zeker nu wederom nodig heeft. Dat een ingreep gecompliceerd is, gevoelig ligt en alle zorgvuldigheid in architectonische zin vraagt is evident maar we zijn er van overtuigd dat alleen een cosmetische operatie hier niet brengt wat Groningen nodig heeft en verdient.

ANALYSE

Stadhuis Groningen

VESTIBULE

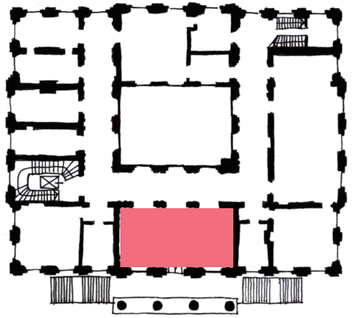

De monumentale entree van het stadhuis

Er zal een mogelijkheid gecreëerd moeten worden om de zware buitendeuren op elegante wijze te openen. Het gesloten karakter moet hier beslist doorbroken worden. De ruimte is niet helder gedefinieerd als een zelfstandige entiteit. Ze is in maat en schaal geschikt als ruime ontvangsthal.

We kunnen ons voorstellen dat er een transparante wand tussen de vestibule en de corridor wordt geplaatst, dat er een receptiedesk komt in deze hal, dat het tocht portaaltje verdwijnt, en dat er wellicht een automatische glazen deur achter de voordeur wordt geïnstalleerd. Zo kan deze vestibule tevens functioneren als een eerste veiligheidsschil in het gebouw.

Hier zal een duidelijke bode-bezoeker ontvangst relatie moeten worden opgezet. In onze ogen kan de bode kamer bewaard blijven en wordt er slechts een ontvangst-receptie-beveiligings desk in de vestibule gesitueerd.

We stellen voor in deze ruimte weer terug te keren naar een meer klassieke aankleding. De plafondschildering en de figuratie in de vloer kan plaats maken voor een aankleding die minder contrasteert met de oorspronkelijke klassieke vocabulaire. Vanuit dit historisch idioom kan inspiratie worden geput om een vormgeving, textuur en ornamentiek te introduceren die in het verlengde ligt van het initiële interieur.

CORRIDORS

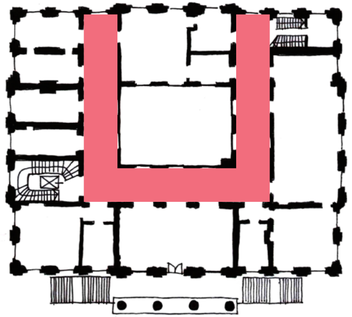

Met name het rommelig gebruik van de corridors is nogal storend, het klassieke karakter van het gebouw wordt daardoor in hoge mate teniet gedaan en de 'waardigheid' van het gebouw ondermijnd.

BINNENPLAATS

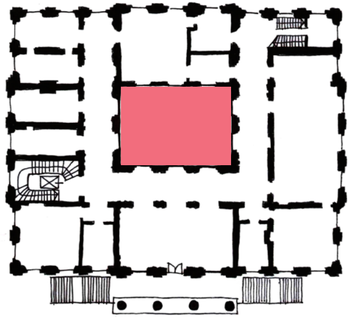

De binnenplaats die nu als rookruimte wordt gebruikt en wellicht soms voor ontvangsten en recepties, is door de glazen vloer glad, hard en afstandelijk. Ze voelt onaangenaam omdat inkijk van onderaf gevoeld wordt, en de vloer is bovendien onprettig om te betreden in verband met hoogtevrees.

Het volstrekte gebrek aan frisse lucht en de erbarmelijke akoestiek maken deze ruimte, die in het hart van gebouw ligt tot een zeer onaangename plek die zijn invloed overal doet voelen aangezien alle ruimten eromheen geschakeerd liggen.

OUDE RAADZAAL

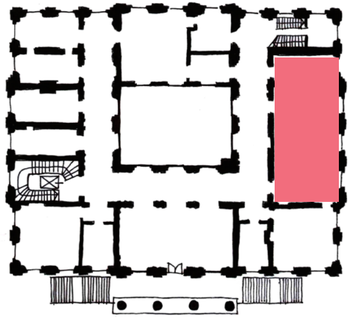

De oude raadzaal is een van de weinige ruimten in het gebouw die in schaal en maat goed lijken te functioneren. Als commissiekamer werkt ze ergonomisch en akoestisch goed, de afstanden tussen de sprekers zijn adequaat, oogcontact is mogelijk en de verstaanbaarheid is eveneens in orde. De opstelling van het meubilair in de zaal is goed, de publieke tribune kan verbeterd worden en het meubilair zelf zou nieuw gekozen of ontworpen moeten worden. Het klassieke interieur van de zaal kan grotendeels bewaard blijven, het kan 'klassiek-geïnspireerd' verbeterd worden.

CORRIDORS BEGANE GROND

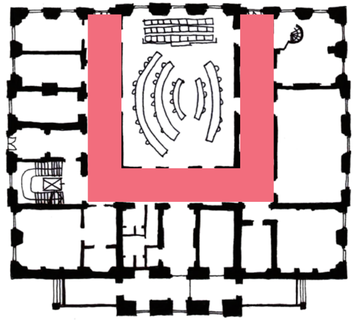

Heel bijzonder is het om te zien hoe geprobeerd is het uitzicht vanuit de ruimten op de begane grond te belemmeren en te voorkomen dat er van buitenaf naar binnen gekeken kan worden. De folies die overal op de ramen geplakt zijn zouden vanuit architectonisch oogpunt direct verwijderd moeten worden. We zien geen reden om hier een geheimzinnige sfeer in stand te houden.

We stellen voor de middenruimte, nu raadzaal, vanuit de corridor maximaal transparant te maken en elke opening hier van helder glas te voorzien.

In de door ons geschetste variant van een nieuwe raadzaal op de bel-etage stellen we voor deze ruimte te gebruiken als de foyer-inkom-break-out ruimte van de nieuwe zaal. Een dergelijke voorziening is onontbeerlijk voor het goed functioneren van een nieuwe grote zaal.
Indien de raadzaal in gebruik is zou de begane grond vanaf de Grote Markt zijde en vanuit de Waagstraatzijde volledig toegankelijk moeten zijn. We stellen voor om de toegang onder de hoofdtrap daarvoor te openen en aan de Waagstraatzijde vijf openingen te maken waardoor de deuren letterlijk 'wagenwijd' open kunnen om het publiek uit te nodigen het gebouw te betreden.

RAADZAAL

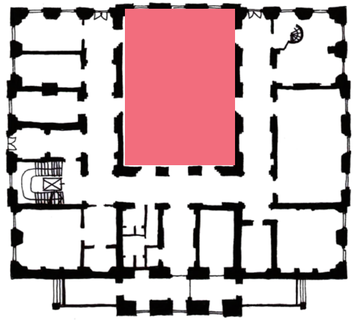

De huidige raadzaal ligt in onze visie op de verkeerde laag. Het voelt als een kelder terwijl het eigenlijk op de begane grond is. De raadzaal hoort op de bel-etage te liggen. De huidige situering is volstrekt in contradictie met de conceptuele en architectonische beginselen van het neo-classicisme.

Daarbij is er een zaal ontstaan die vanwege de beschikbare hoogte ruimtelijk werkt als een platte doos, benauwd, bedompt, en weinig representatief. De zaal krijgt geen statuur op deze plek. De glazen kap naar de binnenplaats functioneert niet in ruimtelijke zin en brengt een vreemdsoortige asymmetrie tot stand.

Het meubilair is niet goed toegesneden op gebruik in het duale stelsel en flexibel inzetbaar en verplaatsbaar is het al helemaal niet. Daar liggen enorme verbeteringsmogelijkheden, een moderne zaal kan een meubilering krijgen die geschikt is om veel verschillende toepassingen in de ruimte mogelijk te maken.
Dat vereist een discipline in de herplaatsing maar geeft tevens enorme mogelijkheden bet betrekking tot de flexibele inzetbaarheid van de belangrijkste zaal van de stad.

Het zou zinnig zijn deze zaal op te waarderen tot de meest gebruiksvriendelijke en prestigieuze zaal van Groningen. Alle grote ontvangsten, promoties en congressen zouden in dit stadhuis georganiseerd moeten kunnen worden. De gemeente Groningen zal immers geregeld gastheer willen zijn in deze trotse, ambitieuze en bruisende universiteitsstad.

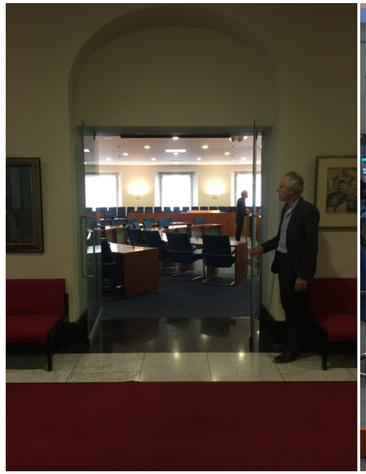

TROUWZAAL

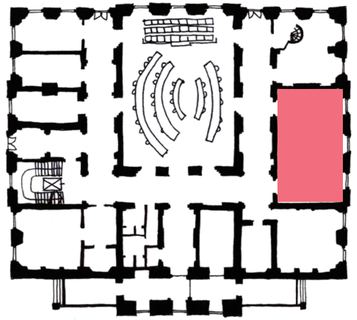

Trouwen is een feestelijke gelegenheid en het is goed om dat in het stadhuis te kunnen doen. We kunnen ons voorstellen dat niet alleen de huidige trouwzaal daarvoor gebruikt zou kunnen worden maar misschien straks ook wel de nieuwe grote zaal.

De inrichting van de trouwzaal en aanpalende ruimten kan op een beter architectonisch niveau worden gebracht door aan te sluiten bij het neoclassicistische interieur van het gebouw, door niet overal het contrast te zoeken, maar door gebruik te maken van de klassieke ornamentiek als uitgangsbasis voor stoffering, wandbekledingen en meubilering.

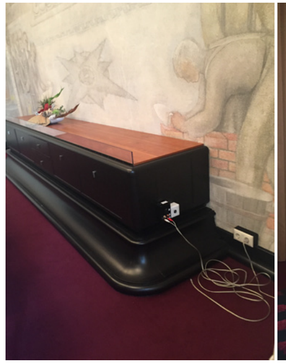

KANTOREN

De kantoorkamers in het stadhuis zijn mooi van maat. Er komt prachtig licht door het grote venster binnen en de kwaliteit van deze mooie hoge werkruimte is goed.

Er is echter veel verrommeling opgetreden in de meubilering. Een nieuwe uniforme ingreep met gelijke stoelen, tafels en kasten helpt om eenheid, zorgvuldigheid, representativiteit en ambiance uit te stralen.

De wethouders kamers moeten opnieuw ingericht worden, met name hier is de representativiteit soms verloren gegaan met een nonchalante inrichting die weliswaar soms sympathie opwekt vanwege het losse karakter, maar die naar onze mening toch vraagt om meer ambiance en statuur. De kamers zijn groot genoeg om een werkplek en een ontvangst goed te organiseren in hun kamers, maar daarvoor moeten nieuwe inrichtingsplannen worden gemaakt.

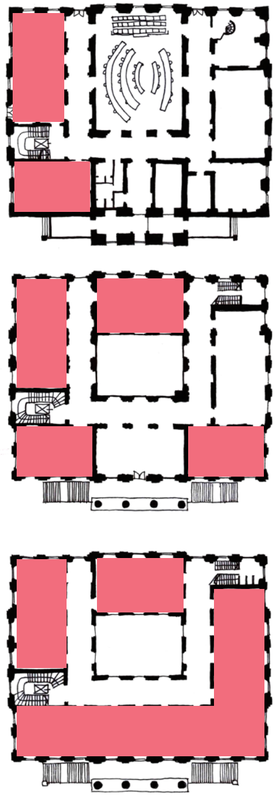

ZOLDER

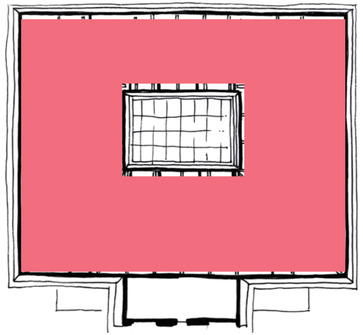

De zolder van het stadhuis kan een mooie bijzondere ruimte worden die zeer geschikt is voor vergaderen en flexibel werken. We stellen voor om alle wanden uit de kapconstructie te slopen en een vrije plattegrond te realiseren, waar we vergaderkamers als losse ruimten op de vloer willen plaatsen. Tussen deze vrijstaande 'gebouwtjes' zijn flexibele werkplekken te realiseren. In de kap zouden we op strategische plekken daklicht willen toelaten door grotere dakramen aan te brengen, aan de binnenzijde van de kap.

MAKEOVER REPRESENTATIVITEIT

'...gepaste rykelykheid, zonder tooij of opschik' *

Husly

'Aanvankelijk had hij de suggestie opgenomen willen zien om de gesloten rechthoekige omtrek van het gebouw nog op een tweede plaats te doorbreken: aan de agter zijde', zo heette het, 'zoude een Sallon kunnen uitsteeken & hoekig waar van drie zijden uitsteeken en daar boven op een Balustrade voor de publicque Musicq, die nog een plaats moeten hebben'.

Professor Petrus Camper
Schrijver Programma van Eisen 1774*

De eerste prijs
Thomas H. von der Dunk

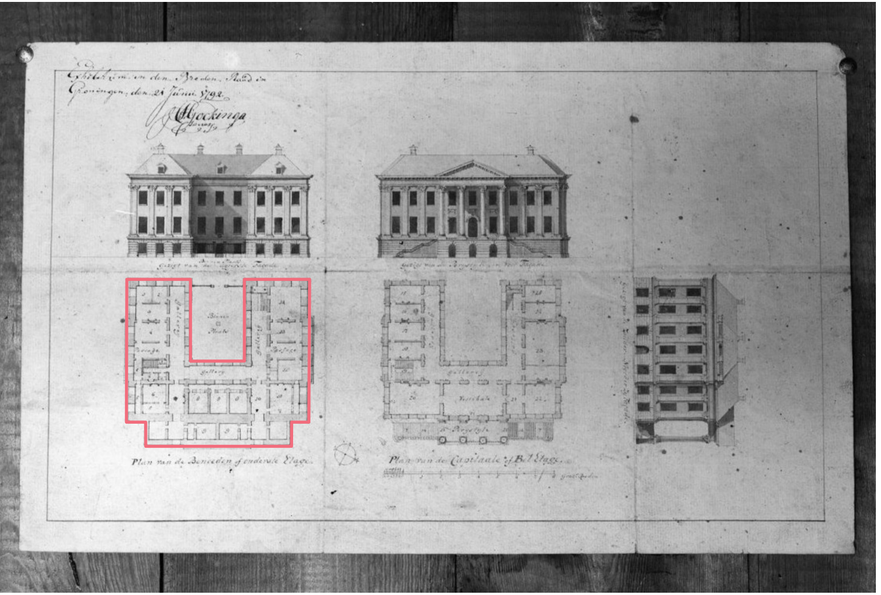

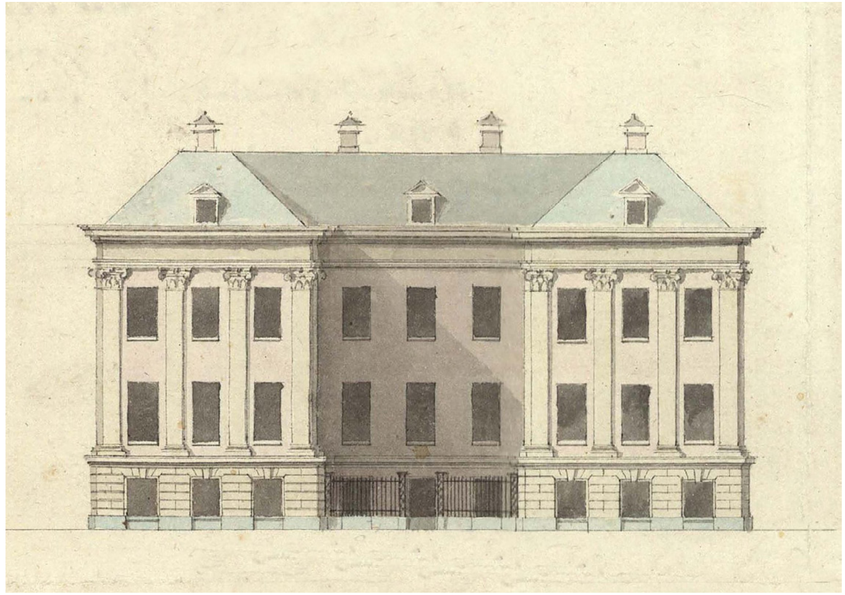

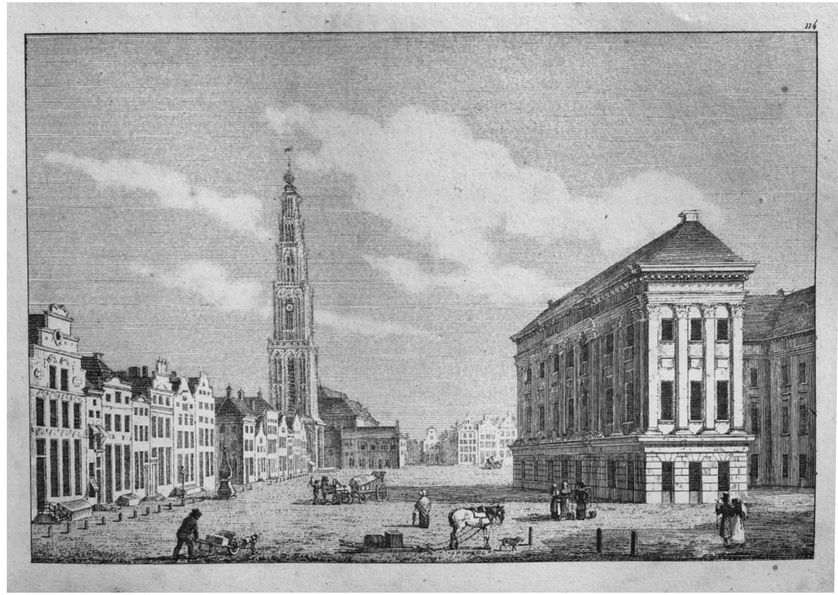

Husly 1792

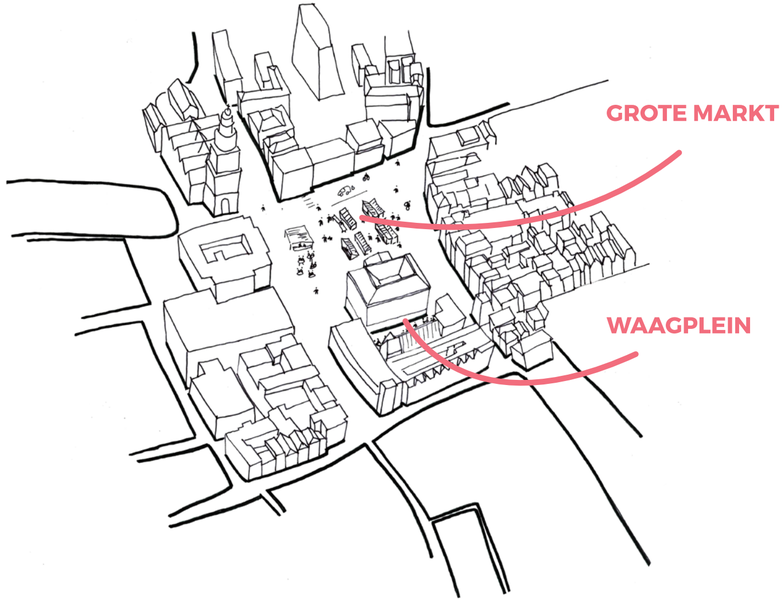

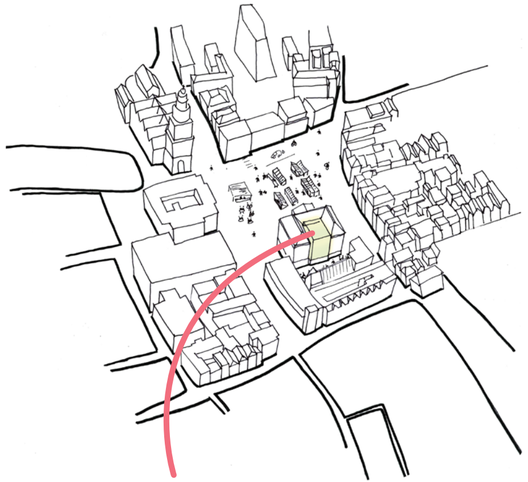

Voorstel tot het introduceren van een nieuwe zaal in de ‘U’ van 1792

Toegankelijk vanaf Grote Markt en Waagplein

NIEUWE SITUERING RAADZAAL

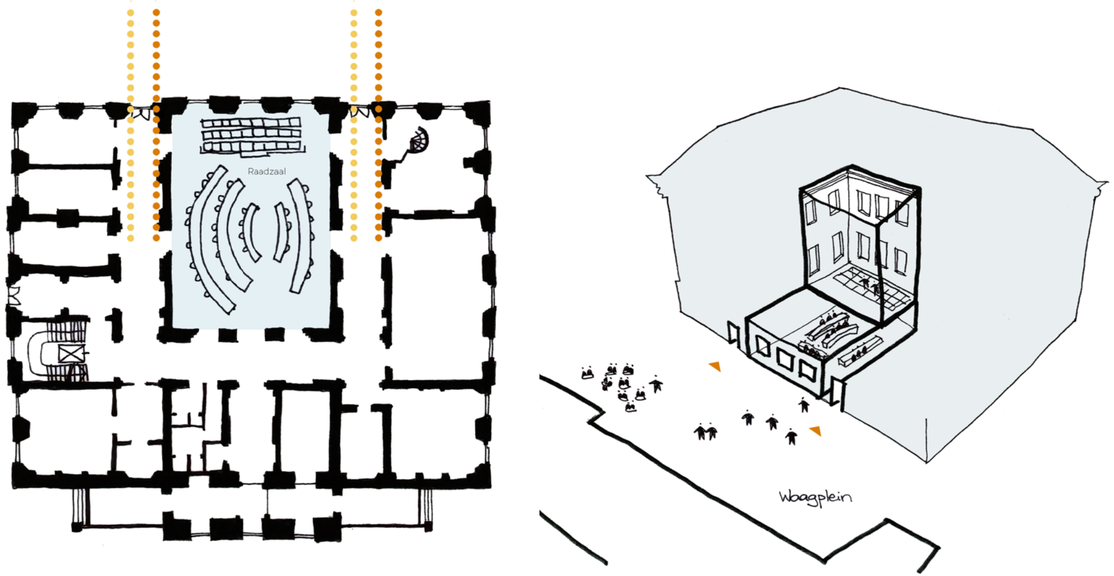

VAN BEGANE GROND

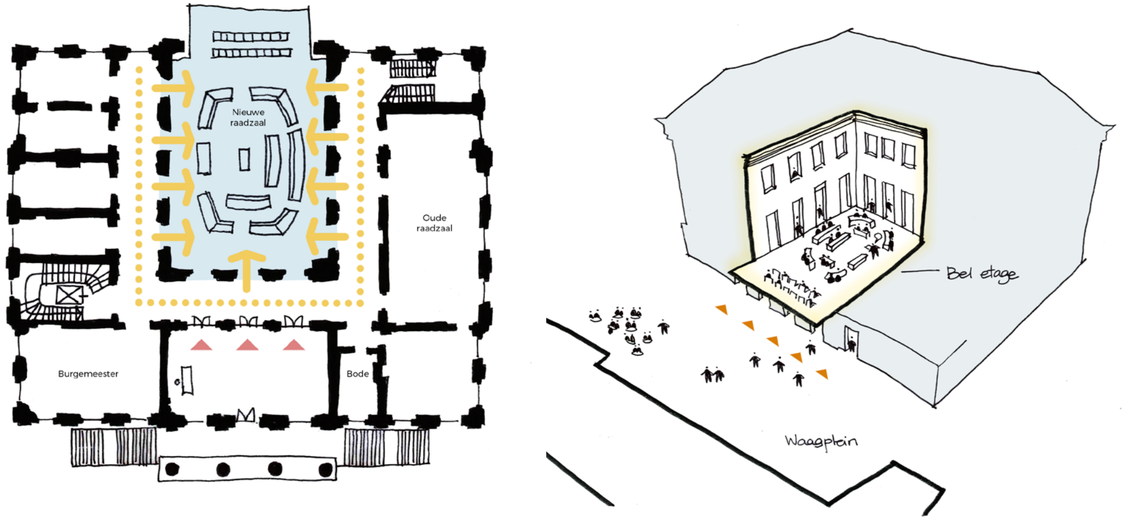

NAAR BEL-ETAGE

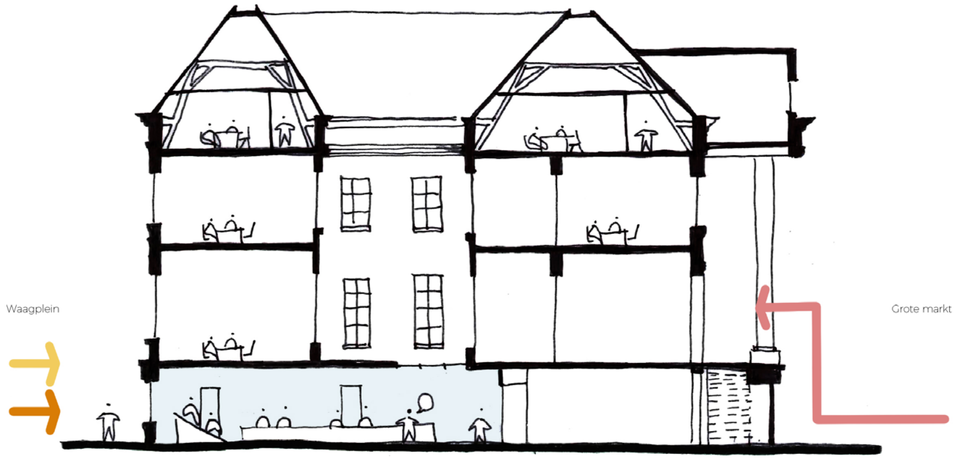

VAN BEGANE GROND → **NAAR BEL-ETAGE**

FOYER

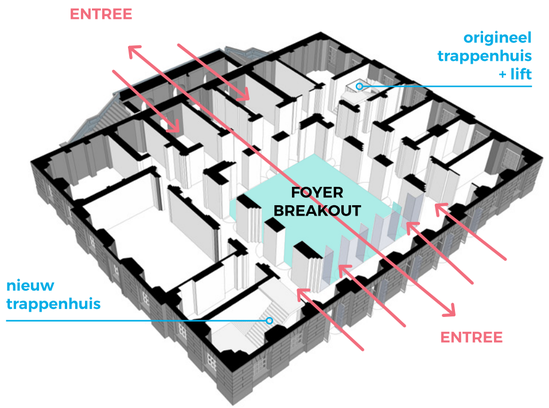
ENTREE
origineel
trappenhuis
+ lift
FOYER
BREAKOUT
nieuw
trappenhuis
ENTREE

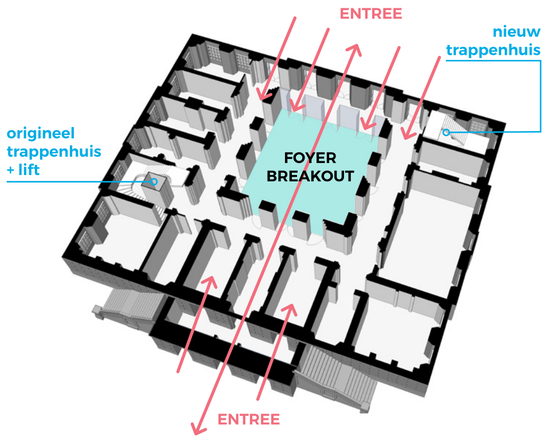
ENTREE
nieuw
trappenhuis
origineel
trappenhuis
+ lift
FOYER
BREAKOUT
ENTREE

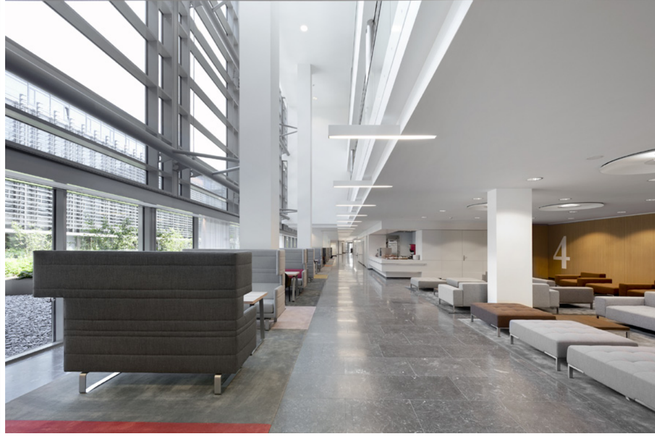

RAADZAAL

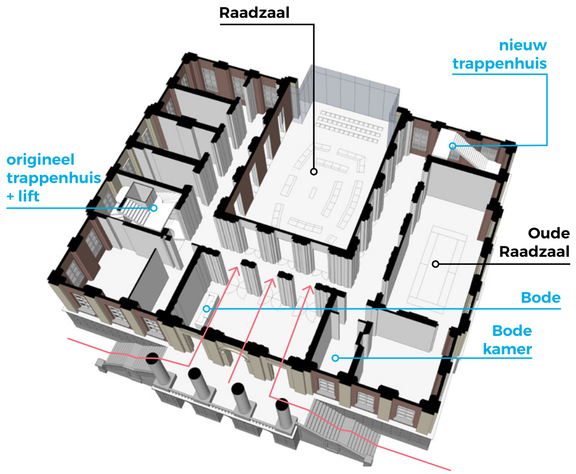
Raadzaal
nieuw
trappenhuis
origineel
trappenhuis
+ lift
Oude
Raadzaal
Bode
Bode
kamer

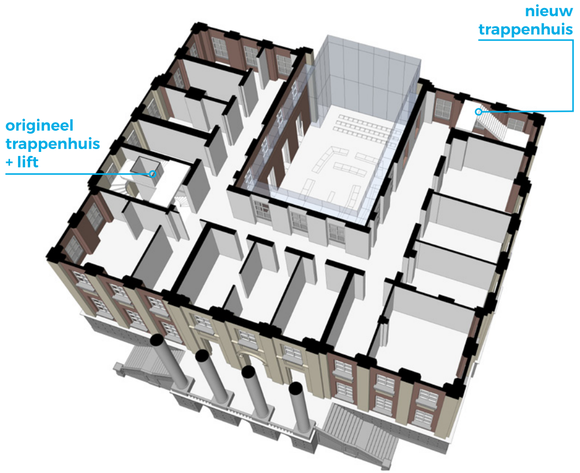
nieuw
trappenhuis
origineel
trappenhuis
+ lift

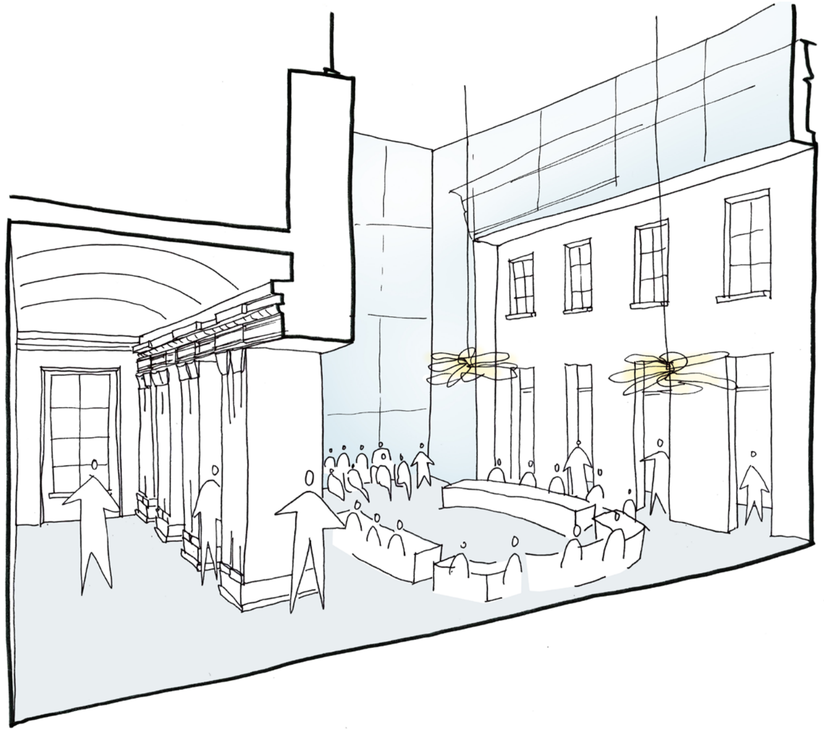

VESTIBULE

De monumentale entree van het stadhuis

Er zal een mogelijkheid gecreëerd moeten worden om de zware buitendeuren op elegante wijze te openen. Het gesloten karakter moet hier beslist doorbroken worden. De ruimte is niet helder gedefinieerd als een zelfstandige entiteit. Ze is in maat en schaal geschikt als ruime ontvangsthal.

We kunnen ons voorstellen dat er een transparante wand tussen de vestibule en de corridor wordt geplaatst, dat er een receptiedesk komt in deze hal, dat het tocht portaaltje verdwijnt, en dat er wellicht een automatische glazen deur achter de voordeur wordt geïnstalleerd. Zo kan deze vestibule tevens functioneren als een eerste veiligheidsschil in het gebouw.

Hier zal een duidelijke bode-bezoeker ontvangst relatie moeten worden opgezet. In onze ogen kan de bode kamer bewaard blijven en wordt er slechts een ontvangst-receptie-beveiligings desk in de vestibule gesitueerd.

We stellen voor in deze ruimte weer terug te keren naar een meer klassieke aankleding. De plafondschildering en de figuratie in de vloer kan plaats maken voor een aankleding die minder contrasteert met de oorspronkelijke klassieke vocabulaire. Vanuit dit historisch idioom kan inspiratie worden geput om een vormgeving, textuur en ornamentiek te introduceren die in het verlengde ligt van het initiële interieur.

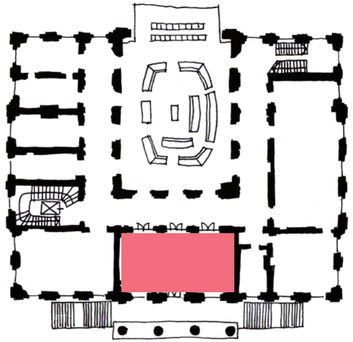

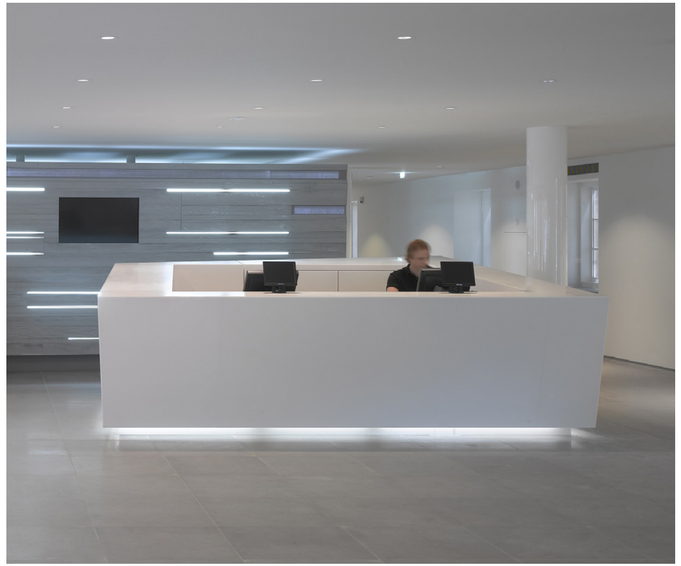

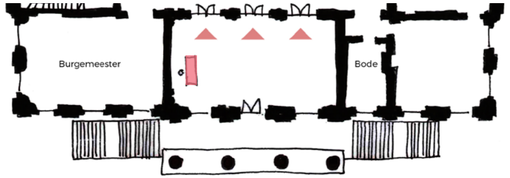

ZOLDER

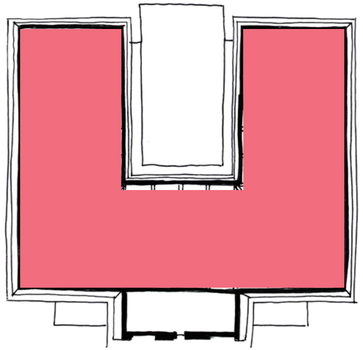

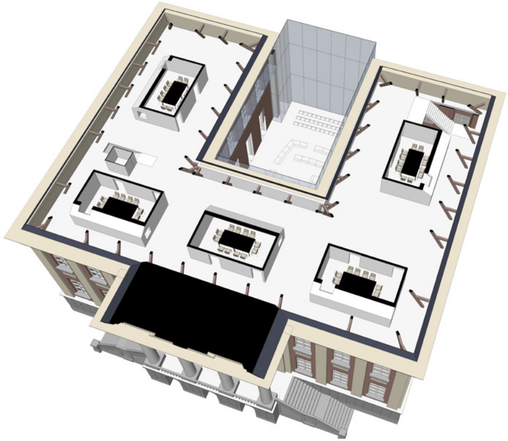

De zolder van het stadhuis kan een mooie bijzondere ruimte worden die zeer geschikt is voor vergaderen en flexibel werken. We stellen voor om alle wanden uit de kapconstructie te slopen en een vrije plattegrond te realiseren, waar we vergaderkamers als losse ruimten op de vloer willen plaatsen. Tussen deze vrijstaande 'gebouwtjes' zijn flexibele werkplekken te realiseren. In de kap zouden we op strategische plekken daklicht willen toelaten door grotere dakramen aan te brengen, aan de binnenzijde van de kap.

OUDE MAAS

SCHIE
IJSSEL

IJSSEL

KANTOREN

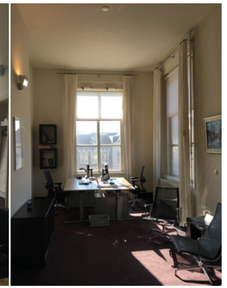

De kantoorkamers in het stadhuis zijn mooi van maat. Er komt prachtig licht door het grote venster binnen en de kwaliteit van deze mooie hoge werkruimte is goed.

Er is echter veel verrommeling opgetreden in de meubilering. Een nieuwe uniforme ingreep met gelijke stoelen, tafels en kasten helpt om eenheid, zorgvuldigheid, representativiteit en ambiance uit te stralen.

De wethouders kamers moeten opnieuw ingericht worden, met name hier is de representativiteit soms verloren gegaan met een nonchalante inrichting die weliswaar soms sympathie opwekt vanwege het losse karakter, maar die naar onze mening toch vraagt om meer ambiance en statuur. De kamers zijn groot genoeg om een werkplek en een ontvangst goed te organiseren in hun kamers, maar daarvoor moeten nieuwe inrichtingsplannen worden gemaakt.

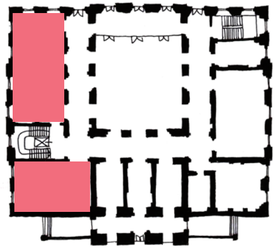
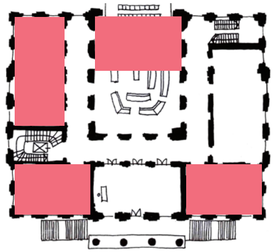
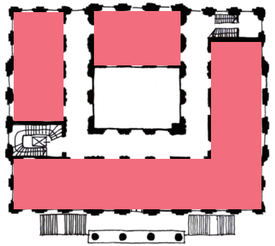

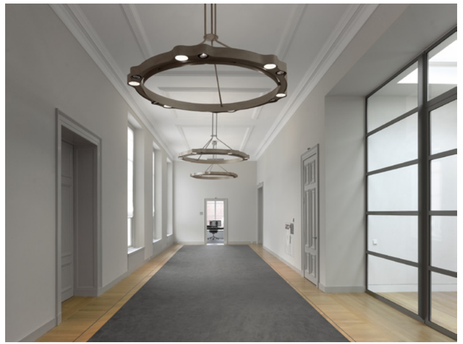

BURGEMEESTER & WETHOUDERS

MONUMENTALE KAMERS

TROUWZAAL

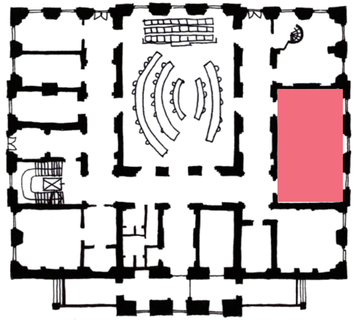

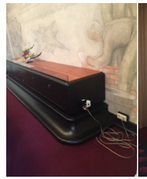

Trouwen is een feestelijke gelegenheid en het is goed om dat in het stadhuis te kunnen doen. We kunnen ons voorstellen dat niet alleen de huidige trouwzaal daarvoor gebruikt zou kunnen worden maar misschien straks ook wel de nieuwe grote zaal.

De inrichting van de trouwzaal en aanpalende ruimten kan op een beter architectonisch niveau worden gebracht door aan te sluiten bij het neoclassicistische interieur van het gebouw, door niet overal het contrast te zoeken, maar door gebruik te maken van de klassieke ornamentiek als uitgangsbasis voor stoffering, wandbekledingen en meubilering.

TEXTUREN, TEXTIEL & SPECIALS

TOT IN DETAIL RESTAUREREN

COLOFON

Harry Abels
IAA Architecten
KNSM-Laan 53
1019 LB Amsterdam
020 5200080
www.iaa-architecten.nl

in samenwerking met

Evelyne Merkx,
Merk-X
www.merk-x.nl